

SENTÈNCIA 2004-08 DE 3 DE MARÇ DE 2004

CASS

Prestacions salarials indegudament abonades pues que la interessada no es trobava en la impossibilitat d'acomplir la seva activitat.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. N.S.T. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 26 de juny del 2002, confirmant en alçada la decisió del 22 de març anterior sol·licitant la declaració de nul·litat absoluta o anul·lació de la resolució administrativa del 22 de març del 2002.

2.- En la sentència del 26 de setembre del 2003, el Tribunal de Batlles ha declarat inadmissible la demanda formulada en data 11 de desembre del 2002 pel Sr. N.S.T., registrada amb el núm. SS-043-2 / 2002 i ha donat lloc a la demanda formulada en data 29 de juliol del 2002 pel Sr. N.S.T., registrada amb el núm. SS-028-2/ 2002.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 13 de novembre del 2003, el Sr. N.S.T. manifesta principalment que:

-presenta un primer motiu d'apel·lació a propòsit de la decisió declarant inadmissible la demanda formulada en data 11 de desembre del 2002: estima que el dret a la jurisdicció s'ha d'interpretar de manera flexible a favor dels administrats per tal que totes les seves pretensions puguin ésser examinades pels jutges.

-presenta un segon motiu d'apel·lació: estima que la caducitat dels terminis del recurs administratiu no impliquen pròpiament una extinció o abandonament dels drets en perjudici de l'administrat. La demanda presentada en data de 16 de maig del 2002 a la CASS va manifestar de forma clara i concloent la seva ferma voluntat de no abandonar els seus legítims drets.

En conseqüència, reclama a la CASS el pagament de la suma de 7933,35 € en concepte de prestacions de salaris per atur de treball corresponents als mesos de novembre i desembre del 2001 i gener i febrer del 2002. Demana igualment es condemni a la CASS al pagament de les costes.

En el seu escrit de contesta al recurs d'apel·lació de data 9 de desembre del 2003, el Sr. N.S.T. manifesta que la CASS no aporta cap prova i demana la confirmació de la sentència apel·lada en tots els seus termes tot i desestimant la totalitat de les peticions deduïdes per la part apel·lant.

4.- En el seu recurs d'apel·lació de data 19 de novembre del 2003, la CASS manifesta principalment que:

-la CASS justifica l'obligació de reembossar les prestacions de salari pel fet que el Sr. N.S.T. no es troba en la incapacitat absoluta per a treballar.

-el que s'ha demostrat és que realitzava algunes d'aquelles tasques laborals, no totes. Però no cal demostrar més, perquè el pressupòsit de la situació de baixa amb dret a les prestacions de salari és que el treballador es veu obligat a cessar l'activitat laboral (article 11 del Reglament Tècnic).

-la CASS conclou que la situació d'atur de treball de l'interessat era inadequada i que tenia per tant el dret de reclamar-li les prestacions de salari de les que indegudament s'ha gaudit.

En el seu escrit de contesta de data 5 de desembre de 2003, la CASS considera principalment que:

-tant la resolució de data 22 de març de 2002, com la demanda jurisdiccional que el Sr. N.S.T. adreça contra ella -però de fet contra la decisió de data 18 de novembre de 2001- és o són extemporànies i s'havia d'haver declarat caducada la seva acció. La CASS demana per tant la confirmació de la sentència sobre aquest punt.

-demana es rebutgi la proposició de la prova pericial.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- S'han de resoldre dos pretensions:

-el Sr. N.S.T. demana a la CASS el pagament d'una suma de 7933,35 € a títol de pagament de salaris pel període comprés entre el novembre de 2001 al febrer de 2002;

la CASS reclama al Sr. N.S.T. el reembossament de salaris indegudament pagats per un total de 8431,82 €.

Tercer.- Sobre el primer punt, la sentència (punt Quart) ha analitzat correctament les diferents etapes del procediment. Resulta de l'expedient que l'interessat no va formular recurs contra la decisió del 18 de desembre del 2001, que havia decidit de donar-lo d'alta administrativa, suspent-li les prestacions de salari des del 30 d'octubre del 2001. La sol·licitud presentada el 16 de maig del 2002 no es pot considerar com una acció nova.Com bé remarca la sentència recorreguda, “en realitat la

demanda del 16 de maig del 2002 no és més que un recurs contra la decisió ferma anterior del 18 de desembre del 2001”.

En conseqüència, la demanda jurisdiccional, presentada el dia 11 de desembre del 2002 ha de declarar-se inadmissible i la sentència s’ha de confirmar sobre aquest punt. La demanda de prova presentada pel Sr. N.S.T. s’ha de rebutjar, en aplicació de l’article 64 de la Llei de la jurisdicció administrativa.

Quart.- Sobre el segon punt, cal recordar que segons els termes de l’article 11 del Reglament Tècnic, «les prestacions de salari comporten el pagament als assegurats assalariats que es vegin obligats a cessar llur activitat...»

L’activitat professional del Sr. N.S.T. consisteix en dirigir l’empresa i d’assegurar el conjunt de formalitats administratives. Es tracta per tant, d’una activitat essencialment sedentària i la patologia que ha sofert (una fractura de fèmur), no li impedeix d’executar les seves tasques, tot i que patís dificultats per a desplaçar-se. Resulta de l’examen de l’expedient que és ell mateix qui realitza les formalitats administratives que incumbeixen a l’empresa.

El text de l’article 11 s’ha d’interpretar literalment i resulta de l’examen de les circumstàncies de fet que el Sr. N.S.T. no es troba en la impossibilitat d’acomplir la seva activitat.

En conseqüència, la CASS té dret a reclamar-li el pagament de la suma de 8431,82 € en concepte de prestacions salarials indegudament abonades durant el període comprès entre el 26 de juny de 2001 fins el 30 d’octubre del 2001.

La sentència per tant, s’ha d’anul·lar en aquest punt.

Cinquè.- No s’aprecien circumstàncies determinants d’una especial condemna al pagament de les despeses d’aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s’ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d’apel·lació presentat pel Sr. N.S.T. i declarar inadmissible la demanda formulada en data 11 de desembre del 2002 pel Sr. N.S.T. registrada amb el núm. SS-043-2 / 2002.

Segon : Donar lloc a la demanda formulada per la CASS i anul·lar el punt Tercer de la decisió de la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CASS de data 22 de juny del 2002 i amb ella la decisió del 22 de març anterior són ajustades a dret i als fins que legitimen l’activitat administrativa.

Tercer : De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.